

De wedstrijden der Haagsche Golfclub voor de leden dier vereeniging om een prijs, uitgelooft door Mevr. van Hoboken van Hoedekenskerke.

1. Jhr. Lt. Quarles van Ufford op Green 1. 2. Jhr. van Sminia op Tee 2, terwijl naast den speler Jhr. van Swinderen voorkomt. 3. Sir Allan Johnstone, de Engelsche gezant, bij het spel; op den achtergrond ziet men Baron Fallou, den Belgischen gezant.

Ziedaar 'n losbol! Die niet lezen kan — van „schrijven” zal ik maar niet eens reppen —, en niet nadenkt. Vervolgens er een groote mate van brutaliteit op nahoudt. Last not least 'n figuur slaat, waar ieder wezen, dat voelt, dat weet, wat sport is, ironisch om zal bulderen.

Ik stel op den voorgrond, dat ik geen partij koos, geen partij zal kiezen ten opzichte van Y-spelers en D. J. K.'ers. Dat losbolleke een zoodanig iets uit mijn stuk opmaakte, ligt aan zijn verregaand club-chauvinisme. Voorzeker deed ik niet extra het ruwe spel der Jonge Kampioenen uitkomen. Ik memoreerde slechts het wegzenden van Zegger en den schrijver van het ingezonden stuk, twee vaststaande feiten. Partij kiezen is ook niet goed. Wij behoeven 't niet te verbloemen, dat het op waterpolo-gebied in de hoofdstad 'n warboel van je welste is, en er in deze sport geen fikke sportiviteit heerscht. De vijandschap tusschen leidende clubs in Amsterdam is zoo groot, dat

zelfs 'n Salomo in dit geschil geen recht zou kunnen spreken. 'n Augias-stal! Waar „aan sport doen” beteekent „willen winnen”, zelfs „willen verliezen”, en dit „ten koste van alles, door aanwending van de schandelijkste middelen”.

Dat nu 'n meneer Kiesouw 't niet malsch vindt op z'n vingers getikt te worden, ik snap 't opperbest. En dat hij te weinig hersenen bezit om mijn terechtwijzing te doorgronden, het staat in nauw verband met zijn opvatting van de sport. Hij grinnikt om mijn woordje „protest” en sneert me een „leek”. Hij heeft gelijk. Ik ben een leek in zijn wetenschap, in zijn soort sport-leven, dat ik duf noem en allerlaagst. Kijk eens, lezer, bij het waterpolo-spel heeft de umpire het recht, bij wegzending van speelkrachten wegens ruw spel, dezen wederom in het water te roepen, nadat er een doelpunt gemaakt is. Voor ieder fair sportman kan zulk een reddende goal alleen ontstaan bij een verder zuiver verloop van de ontmoeting.